C/2025/4996

9.9.2025

Publicarea comunicării unei modificări standard aprobate a caietului de sarcini al unei indicații geografice, în conformitate cu articolul 5 alineatul (4) din Regulamentul delegat (UE) 2025/27 al Comisiei [1]

(C/2025/4996)

COMUNICAREA APROBĂRII UNEI MODIFICĂRI STANDARD

[articolul 24 din Regulamentul (UE) 2024/1143]

„Miel de Granada”

PDO-ES-0243-AM02 – 11.6.2025

1. **Denumirea produsului**

„Miel de Granada”

2. **Tipul indicației geografice**

☒ denumire de origine protejată (DOP)

☐ indicație geografică protejată (IGP)

☐ indicație geografică (IG)

3. **Sectorul**

☒ Produse agricole

☐ Vinuri

☐ Băuturi spirtoase

4. **Țara căreia îi aparține aria geografică**

Spania

5. **Autoritatea din statul membru care comunică modificarea standard**

Direcția Generală Alimentație – Ministerul Agriculturii, Pescuitului și Alimentației

6. **Calificarea drept modificare standard**

Modificarea aprobată corespunde definiției modificării standard prevăzute la articolul 24 alineatul (4) din Regulamentul (UE) 2024/1143, deoarece nu include o modificare a denumirii sau a utilizării denumirii, nu riscă să anuleze legătura cu aria geografică și nu implică restricții suplimentare în legătură cu comercializarea produsului.

7. **Descrierea modificării (modificărilor) standard aprobate**

Titlu

Revizuiri minore ale parametrilor fizici și ale caracteristicilor polenului din miere

[1] Regulamentul delegat (UE) 2025/27 al Comisiei din 30 octombrie 2024 de completare a Regulamentului (UE) 2024/1143 al Parlamentului European și al Consiliului cu norme privind înregistrarea și protecția indicațiilor geografice, a specialităților tradiționale garantate și a mențiunilor facultative de calitate, precum și de abrogare a Regulamentului delegat (UE) nr. 664/2014 (JO L, 2025/27, 15.1.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2025/27/oj).

Descriere

Au fost modificate secțiunea B, „Descrierea produsului”, din caietul de sarcini, și punctul 3.2., „Descrierea produsului căruia i se aplică denumirea indicată la punctul 1”, din documentul unic.

Au fost modificate intervalele parametrilor utilizați pentru măsurarea caracteristicilor fizico-chimice ale mierii și a caracteristicilor polenului din miere, prin includerea valorii „egal” pentru valorile maxime și minime stabilite, astfel încât rezultă următoarea formulare:

„1. Caracteristici fizico-chimice generale comune tuturor soiurilor de miere la momentul ambalării și al etichetării:

— umiditate: ≤ 17,5 %

— hidroximetilfurfural: ≤ 18 mg/kg.”

„3. Caracteristici fizico-chimice și ale polenului specifice:

— miere monofloră din flori de castan (*Castanea sativa*): Conductivitatea (mS/cm) ≥ 0,8; Culoarea (mm Pfund) ≥ 80; Conținutul de polen ≥ 75 % *Castanea Sativa*

— miere monofloră din flori de rozmarin (*Rosmarinus officinalis*); Conductivitatea (mS/cm) ≤ 0,25; Culoarea (mm Pfund) ≤ 35; Conținutul de polen ≥ 15 % *Rosmarinus officinalis* sau ≥ 10 % *Rosmarinus officinalis* și ≥ 5 % alte specii din familia *Labiatae*

— miere monofloră de cimbru (*Thymus* sp.); Conductivitatea (mS/cm) ≥ 0,3 și < 0,8; Culoarea (mm Pfund) ≥ 55; Conținutul de polen ≥ 15 % *Thymus* sp.

— miere monofloră din flori de avocado (*Persea americana*); Conductivitatea (mS/cm) ≥ 0,7; Culoarea (mm Pfund) ≥ 100; Conținutul de polen ≥ 25 % *Persea* sp. Perseitol prezent în proporție de peste 0,2 % în cazul în care conținutul de polen este mai mic de 25 %

— miere monofloră din portocal sau flori de portocal (*Citrus* sp.); Conductivitatea (mS/cm) ≤ 0,3; Culoarea (mm Pfund) ≤ 30; Conținutul de polen ≥ 15 % *Citrus* sp. În cazul în care conținutul de polen este cuprins între ≥ 5,0 % și ≤ 15 %, conținutul de antranilat de metil trebuie să fie ≥ 1,2 mg/kg

— miere monofloră din flori de lavandă franceză (*Lavandula stoechas*); Conductivitatea (mS/cm) ≤ 0,5; Culoarea (mm Pfund) ≤ 50; Conținutul de polen ≥ 15 % *Lavandula stoechas*

— miere de flori de munte: Conținutul de polen ≥ 20 % *Castanea* sp.”

Motiv(e)

Justificare:

Au fost corectate erorile detectate în ceea ce privește intervalele caracteristicilor fizico-chimice ale mierii și ale polenului din miere, fiind introduse valorile maxime și minime stabilite pentru fiecare parametru.

☒ Modificarea vizează documentul unic

DOCUMENT UNIC

Denumirile de origine și indicațiile geografice ale produselor agricole

„Miel de Granada”

Numărul de referință UE: PDO-ES-0243-AM02 – 11.6.2025

1. **Denumirea (denumirile)**

„Miel de Granada”

2. **Tipul indicației geografice**

☑ DOP

☐ IGP

☐ IG

3. **Țara căreia îi aparține aria geografică delimitată**

Spania

4. **Descrierea produsului agricol**

4.1. *Clasificarea produsului agricol prin poziția și codul din Nomenclatura combinată, în conformitate cu articolul 6 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2024/1143*

04 – LAPTE ȘI PRODUSE LACTATE; OUĂ DE PĂSĂRI; LAPTE ȘI PRODUSE LACTATE; OUĂ DE PĂSĂRI; MIERE NATURALĂ; PRODUSE COMESTIBILE DE ORIGINE ANIMALĂ, NEDENUMITE ȘI NECUPRINSE ÎN ALTĂ PARTE

4.2. *Descrierea produsului agricol căruia i se aplică denumirea înregistrată*

Miere: produs alimentar fabricat de albinele melifere din nectarul florilor sau din secrețiile secțiunilor vii ale plantelor sau care se găsesc pe acestea, pe care albinele le colectează, le transformă, le combină cu substanțe proprii specifice, le depozitează și le lasă la maturat în fagurii din stup. Poate fi fluidă, vâscoasă sau cristalizată.

Mierea cu denumire protejată este clasificată ca:

— miere monoflorală din flori de castan (*Castanea sativa*);

— miere monoflorală din flori de rozmarin (*Rosmarinus officinalis*);

— miere monoflorală din flori de cimbru (*Thymus* sp.);

— miere monoflorală din flori de avocado (*Persea americana*);

— miere monoflorală din portocal sau flori de portocal (*Citrus* sp.);

— miere monoflorală din flori de lavandă franceză (*Lavandula stoechas*);

— miere de flori de munte;

— miere poliflorală.

(1) Caracteristici fizico-chimice generale comune tuturor tipurilor de miere la momentul ambalării și al etichetării:

— umiditate: ≤ 17,5 %

— hidroximetilfurfural: ≤ 18 mg/kg.

(2) Caracteristici generale ale polenului pentru toate tipurile de miere:

(a) spectrul polenic caracteristic vegetației din Granada, care cuprinde în principal următoarele familii: *Cistaceae, Lamiaceae, Fagaceae, Rosaceae, Asteraceae, Brassicaceae, Fabaceae, Borraginaceae, Salicaceae, Campanulaceae, Resedaceae, Plantaginaceae, Apiaceae, Caesalpinaceae* și *Lauraceae*.

(3) Caracteristici fizico-chimice și ale polenului specifice:

Tipul de miere	Conductivitatea (× m S/cm)	Culoarea (mm Pfund)	Conținutul de polen
miere monoflorală din flori de castan (*Castanea sativa*)	≥ 0,8	≥ 80	≥ 75 % *Castanea sativa*
miere monoflorală din flori de rozmarin (*Rosmarinus officinalis*)	≤ 0,25	≤ 35	≥ 15 % *Rosmarinus officinalis* sau ≥ 10 % *Rosmarinus officinalis* și ≥ 5 % alte specii din familia *Labiatae*

Tipul de miere	Conductivitatea (× m S/cm)	Culoarea (mm Pfund)	Conținutul de polen
miere monofloră din flori de cimbru (*Thymus* sp.)	≥ 0,3 și < 0,8	≥ 55	≥ 15 % *Thymus* sp.
miere monofloră din flori de avocado (*Persea americana*)	≥ 0,7	≥ 100	≥ 25 % *Persea* sp.
			Perseitol prezent în proporție de ≥ 0,2 % în cazul în care conținutul de polen este ≤ 25 %
miere monofloră din portocal sau flori de portocal (*Citrus* sp.)	≤ 0,3	≤ 30	≥ 15 % *Citrus* sp.
			În cazul în care conținutul de polen este cuprins între ≥ 5,0 % și ≤ 15 %, conținutul de antranilat de metil trebuie să fie ≥ 1,2 mg/kg
miere monofloră din flori de lavandă franceză (*Lavandula stoechas*)	≤ 0,5	≤ 50	≥ 15 % *Lavandula stoechas*
miere de flori de munte			≥ 20 % *Castanea* sp.

4.3. *Derogări în ceea ce privește originea hranei pentru animale (doar în cazul produselor de origine animală care poartă o denumire de origine protejată) și restricții privind originea materiilor prime (doar în cazul produselor prelucrate care poartă o indicație geografică protejată)*

Prezentul punct nu se aplică.

4.4. *Etape specifice ale producției care trebuie să se desfășoare în aria geografică delimitată*

Toate

4.5. *Norme specifice privind felierea, răzuirea, ambalarea etc. ale produsului la care se referă denumirea înregistrată*

Prezentare și ambalare

Miere în stare lichidă (fluidă), în stare solidă (cristalizată) sau cu o textură cremoasă.

Conținutul recipientelor

Recipiente cu o capacitate de maximum 5 kg, care trebuie să fie conforme cu legislația în vigoare.

Material: sticlă transparentă și incoloră.

Eticheta și contraeticheta nu trebuie să ascundă conținutul.

Închidere ermetică.

Se pot utiliza borcane ceramice tradiționale, cu condiția să aibă o greutate netă de 500 sau 1 000 g și o închidere ermetică.

4.6. *Norme specifice privind etichetarea produsului agricol la care se referă denumirea înregistrată*

Etichetele sunt aprobate, în ceea ce privește utilizarea denumirii sau a mărcii, de către Consiliul de reglementare. Etichetele de pe borcane trebuie să poarte următoarea mențiune, afișată în mod clar: „Denominación de Origen Protegida" („Denumire de origine protejată"), logoul Uniunii Europene și denumirea „Miel de Granada".

Indiferent de tipul de recipient în care sunt expediate diferitele tipuri de miere pentru consum, recipientele trebuie să poarte o etichetă sau o contraetichetă numerotată, furnizată de Consiliul de reglementare, care trebuie aplicată înainte de expediere, în conformitate cu normele stabilite în acest sens, și astfel încât etichetele să nu poată fi reutilizate.

4.7. *Delimitarea concisă a ariei geografice*

Zona în care se află situați stupii și în care se extrage mierea, adică aria de producție, include toate comunele de pe teritoriul provinciei Granada din Comunitatea Autonomă Andaluzia. Suprafața totală este de 12 531 de km^2. Mierea este ambalată în aria de producție.

5. **Legătura cu aria geografică**

(a) *Legătura bazată pe factorii istorici*

Calitatea mierii din Granada este bine cunoscută și a fost documentată pe larg încă de la începutul secolului al XIV-lea. Mierea este produsă în această regiune din timpuri imemoriale. Primele documente care atestă aceste aspecte datează din vremea lui Ibn al-Khatib (1313-1375), care, în opera sa *al-Ihata fi akhbar Gharnata* („Descrierea Regatului Granadei"), menționează producția abundentă de miere în zonele din Granada care încă utilizează această resursă tradițională ca sursă majoră de venituri. De asemenea, există numeroase referiri la miere în lucrările mai multor cronicari din perioada respectivă, care au relatat recucerirea emiratului Granada de către armatele creștine. După recucerire, comunele au început să desfășoare diverse activități economice. În Baza, de exemplu, astfel cum se descrie în *Libro de Propios* (1564), autoritățile municipale percepeau impozite pe stupii din Sierra de Baza, iar mierea de rozmarin avea un renume bine meritat. Registrul comerțului din Granada (1752) menționa în mod explicit *criador de Colmena* (apicultorul). În 1777, în *Diccionario Geográfico o descripción de todos los reinos* („Dicționarul geografic sau descrierea tuturor regatelor"), Juan de la Serna a descris Granada ca fiind bogată în ceară și miere. Din nou, Sebastián de Miñano (1826) remarcă abundența și calitatea excelentă a mierii din Granada în *Diccionario Geográfico Estadístico de España y Portugal* („Dicționarul geografic și statistic al Spaniei și al Portugaliei"). Acesta menționează că Baza, Alhama de Granada, Güejar-Sierra și Guadix sunt principalele zone producătoare de miere din regiunea Granada. Pascual Madoz, în *Diccionario Geográfico, Estadístico e Histórico de España* („Dicționarul geografic, statistic și istoric al Spaniei"), evidențiază din nou varietatea, abundența și caracteristicile deosebite ale mierii din Granada. El observă, de exemplu, abundența mierii albe în localitatea Loja. De asemenea, arată că pe coastă se produc cantități considerabile de miere (în La Garnatilla și în Motril). Și Tomás López evidențiază încă o dată, în *Diccionario Geográfico de Andalucía: Granada* („Dicționarul geografic al Andaluziei – Granada"), care a apărut în ultimul trimestru al secolului al XVIII-lea, diferite localități din Granada și din munții care o înconjoară, pentru care stupii și mierea au un rol important, cum ar fi Quéntar sau Ribera de Oveja (o mică comunitate rurală care aparține de comuna Granada). În 1888, Luis Morell y Terry a efectuat un recensământ. Numărul stupilor a fost estimat la aproximativ 15 000, iar zonele apicole tradiționale, munții din partea de est, Alpujarras și capitala provinciei, Granada, au păstrat un număr mare de stupi. În același an, 1888, Bertha Wihelmi a introdus stupi mobili cu fagure și i-a promovat pe teritoriul provinciei, unde au înlocuit treptat stupii tradiționali (arabi) fixați. Astfel, aceasta a făcut din Granada una dintre provinciile de pionierat care au contribuit la dezvoltarea de noi metode apicole. În mai 1909, revista *Granada Agrícola* a semnalat interesul manifestat de piața germană pentru importul de miere provenită din varietatea bogată de plante aromatice și medicinale din zonele montane, în special din Sierra Nevada.

(b) *Legătura bazată pe factorii naturali*

Printre factorii naturali care influențează în mod direct produsul se numără teritoriile montane, clima și vegetația, în timp ce factorii umani includ rutele interne de transhumanță caracteristice stabilite de apicultorii din Granada. Provincia Granada are forme de relief și climă variate, care au un impact direct asupra sectorului, influențând, de exemplu, traseele interne de transhumanță ale apicultorilor care caută diferite tipuri de flori. Din punctul de vedere al apiculturii, această diversitate le permite apicultorilor din Granada să parcurgă trasee de transhumanță în amonte și în aval, în interiorul provinciei, pentru specii diferite de flori în momente diferite, asigurând producția pe tot parcursul anului. Tipul de înflorire și sezonul în care aceasta are loc variază în funcție de altitudine, apicultorii deplasându-se în amonte și în aval și parcurgând rar o distanță care să depășească 50 km. Prin urmare, apicultorii de pe coastă, din Valle de Lecrín și din Alpujarra – Sierra Nevada se deplasează în mod normal în amonte, adică dinspre coastă înspre dealuri și viceversa, în căutarea vegetației, care înflorește în funcție de altitudine. În mod evident, principalul factor care conferă produsului „Miel de Granada" caracteristici specifice, care îl diferențiază de alte tipuri de miere, îl constituie flora provinciei. Aceasta acoperă peste 296 000 ha de dealuri defrișate acoperite de plante aromatice care asigură o dezvoltare înfloritoare a apiculturii, la care se adaugă suprafețe mari cu castani, cu portocali și, pe coastă, cu avocado care sunt plantați în cea mai mare parte în zonele de coastă ale provinciilor Granada și

Málaga. Aproape 70 % dintre proprietarii unităților apicole din provincia Granada au legături cu zonele protejate (parcul național Sierra Nevada și parcurile naturale din Sierra Nevada, Sierra de Baza, Sierra de Huétor, Sierra de Castril și Sierras de Tejeda, Alhama y Almijara), care alcătuiesc zona în care aceștia își au reședința în mod obișnuit. Stupii pe care îi dețin rămân în aceste zone o parte a anului, fie pentru producție, fie pentru iernat. Circulația albinelor de care se ocupă apicultorii de pe întregul teritoriu al provinciei Granada, în căutarea celor mai bogate surse de flori pe tot parcursul anului sau a locurilor de iernat, oferă ulterior produsului „Miel de Granada" un spectru polenic complet. Aceste zone au fost izolate timp îndelungat, iar apicultura a jucat un rol economic important, oferind o sursă alternativă de venituri agricole. Datorită varietății florilor din aceste parcuri, mierea produsă oferă combinații unice și neobișnuite de flori. Numai Sierra Nevada are peste 160 de zone endemice, dintre care aproximativ 60 sunt exclusive. Studiile privind polenul din cadrul provinciei au identificat aproximativ 92 de forme care aparțin unui număr de aproximativ 50 de familii botanice. Miel de Granada conține, de regulă, un spectru care cuprinde următoarele familii: *Cistaceae, Lamiaceae, Fagaceae, Rosaceae, Asteraceae, Brassicaceae, Fabaceae, Borraginaceae, Salience, Campanulaceae, Resedaceae, Plantaginaceae, Apiaceae, Caesalpinaceae* și *Lauraceae*. Această cunoaștere a spectrului polenic al produsului „Miel de Granada", precum și numărul semnificativ de zone botanice endemice ne permit să identificăm indicatori geografici care să diferențieze în mod clar mierea pe care o producem de cele produse în alte părți ale Peninsulei Iberice.

Trimitere electronică (url) la publicarea caietului de sarcini

https://lajunta.es/5mep7